

Sygn. akt

Wyciąg z protokołu rozprawy głównej z dnia 19 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. II Wydział Karny

Przewodniczący SSR Jacek Gmaj

Protokolant Monika Sieczka

Sprawa oskarżonego G M i M S

oskarżonych o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 2 kks.

Postanowienie**Sąd Postanowił:**

1. na podstawie art. 22 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zawiesić postępowanie karne przeciwko oskarżonym G M i innym w sprawie
2. na podstawie art. 193 Konstytucji RP zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie zgodności art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 201, poz. 1540) z art. 2 i 7 Konstytucji RP oraz z art. 20 i 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w kontekście czy naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 roku (Dz. U. L.363, s.81) obowiązku notyfikacji przepisów technicznych a to art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego , który powoduje brak możliwości stosowania tego przepisu.

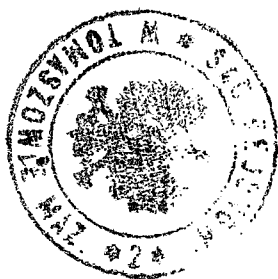
Uzasadnienie

W ocenie Sądu z uwagi na wątpliwości co do zgodności art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych z Konstytucją zasadne stało się zawieszenie postępowania karnego, gdyż rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku orzeczenia, które zapadnie przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz zasadne jest wystąpienie z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie zgodności art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 201, poz. 1540) z art. 20 i 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodzi problematyka naruszenia prawa europejskiego, lecz naruszenie Konstytucji poprzez pominięcie istotnego elementu krajowej procedury ustawodawczej, tzn. braku notyfikacji projektu

ustawy dla procedury stanowienia prawa. Należy podkreślić, że art. 91 ust. 3 Konstytucji, który statuuje uprawnienie sądów do odmowy zastosowania ustawy niezgodnej z prawem europejskim i unijnym, nie daje podstaw do automatycznej i bezwarunkowej odmowy zastosowania przepisu ustawy, który nie został wbrew obowiązkowi ciążącemu na organach państwowych – notyfikowany w Komisji Europejskiej. Tym samym w niniejszej sprawie Sąd nie jest w stanie rozstrzygnąć kolizji między prawem krajowym, a wspólnotowym, a zatem zastosowanie przez Sąd przepisów ustawy krajowej, która nie została prawidłowo notyfikowana może doprowadzić do wydania wadliwego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Z tych przyczyn Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że w przypadku braku odpowiedzi na pytanie prawne przez Trybunał Konstytucyjny zajdzie konieczność dokonania samodzielnej oceny skutku prawnego braku notyfikacji art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, a tym samym oceny zachowania się oskarżonych, co ma istotny wpływ na ich odpowiedzialność karno-skarbową z art. 107 § 1 kks. Ponadto należy zauważyć, iż orzecznictwo sądów powszechnych w tym zakresie w całym kraju jest niejednołite i prowadzi do dużych rozbieżności w wyrokowaniu.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może być niezgodny z art. 2 i 7 oraz z art. 20 i 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, a zatem wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją RP wyżej wymienionych przepisów ustawy o grach hazardowych jest w pełni uzasadnione.

Ogłoszono wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia zażalenia.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność świadczy
st. sekretarz sądowy
Monika Sieczka